MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Vejledning i muligheden for at anvende artikel 10c i direktiv 2003/87/EF

(2011/C 99/03)

1. INDLEDNING

(1) Artikel 10c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF [1] giver medlemsstater, hvis elektricitetssystemer opfylder visse betingelser, mulighed for midlertidigt at tildele gratis emissionskvoter til anlæg for elproduktion. Kriterierne vedrører behovet for at modernisere energisystemet, og medlemsstater, der beslutter sig for at udnytte denne mulighed, skal sideløbende gøre en indsats for at tilvejebringe investeringer i energisystemet såsom opgradering af infrastrukturen, ren teknologi osv. for et beløb, der svarer til værdien af de gratis tildelte emissionskvoter.

(2) Det skal understreges, at medlemsstater, der opfylder kriterierne, ikke har pligt til at udnytte muligheden, men godt kan vælge at lade være, fordi de ellers ville gå glip af auktionsindtægter. Men de medlemsstater, der udnytter muligheden, skal opfylde bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF, artikel 10c.

(3) Et harmoniseret emissionshandelssystem er et uomgængeligt middel til at udnytte fordelene ved emissionshandel og undgå, at konkurrencen på det indre marked forvrides. I denne forbindelse fastslår direktiv 2003/87/EF bortauktionering som det bedste grundprincip for tildeling af emissionskvoter, eftersom det er det enkleste og i almindelighed anses for det økonomisk mest effektive system. Auktioner giver også lige vilkår for den videre udvikling af konkurrencen på det indre marked for elektricitet.

(4) Direktiv 2003/87/EF fastsætter udtrykkeligt, at bortauktionering af kvoterne bør være hovedreglen fra 2013 og fremefter for elsektoren, fordi sektoren kan overføre de alternative CO_2-omkostninger til forbrugerne gennem elpriserne og dermed få ekstraordinære gevinster (»windfall profits«). Auktioner eliminerer sådanne ekstraordinære gevinster.

(5) Artikel 10c i direktiv 2003/87/EF indeholder bestemmelser, der afviger fra en række af direktivets centrale principper, herunder særlig den fuldt harmoniserede tildelingsmåde i hele EU, indførelsen af auktioner som den normale tildelingsmåde og det udtrykkelige forbud mod gratis kvotetildeling til elproduktion. Disse principper og regler sigter mod at give systemet den størst mulige økonomiske effektivitet. Derfor bør gennemførelsen af artikel 10c ikke lægge sig hindrende i vejen for disse generelle regler og målsætninger i direktiv 2003/87/EF.

(6) På denne baggrund og med tanke på de betænkeligheder, mange medlemsstater nærer ved udsigten til, at anvendelsen af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF skal føre til konkurrenceforvridning, anser Kommissionen det for nødvendigt at udstikke vejledende retningslinjer for anvendelsen af artikel 10c, og dette af følgende grunde:

— Direktivet kræver, at Kommissionen vurderer de enkelte ansøgninger fra medlemsstater, der ønsker at anvende artikel 10c i direktiv 2003/87/EF. Med denne vejledning fastlægger Kommissionen en gennemskuelig ramme for sin vurdering.

— Artikel 10c i direktiv 2003/87/EF er en undtagelse fra centrale principper i direktiv 2003/87/EF. Det er nødvendigt at sikre, at denne undtagelse fortolkes og anvendes på en måde, der ikke underminerer direktivets overordnede mål.

— Selvom artikel 10c, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF kræver, at Kommissionen yder vejledning »for at sikre, at kvotetildelingsmetoden ikke fører til unødig konkurrenceforvridning og minimerer negativ indvirkning på incitamenterne til at reducere drivhusgasemissionerne« ved hjælp af en udvalgsprocedure, er det også nødvendigt at nå til en fælles forståelse af andre led i tildelingsmetoden, f.eks. den største mængde gratistildelinger, der er fastsat i artikel 10c, stk. 2.

— Anvendelsesområdet for artikel 10c i direktiv 2003/87/EF omfatter kun elproduktionssektoren. Derfor er det nødvendigt at nå til en fælles forståelse af, hvilke anlæg der kan komme i betragtning som midlertidige modtagere af gratis emissionskvoter efter denne bestemmelse.

— En række tekniske termer, der indføres ved artikel 10c i direktiv 2003/87/EF (f.eks. endeligt nationalt bruttoforbrug og markedsværdi af gratis emissionskvoter) er ikke defineret i direktivet. For at sikre ensartet anvendelse af disse bestemmelser i alle medlemsstater, der har mulighed for at anvende artikel 10c, er klar vejledning nødvendig.

— Nogle af bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF artikel 10c, giver medlemsstaterne et vist spillerum for deres gennemførelse. Det gælder særlig for hver medlemsstats nationale plan og de investeringer, den

[1] EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

omfatter. Andre bestemmelser indfører nye elementer i direktiv 2003/87/EF, som må forliges med systemets markedsbaserede princip. Gennemførelsen af artikel 10c må hverken stride mod målene for direktiv 2003/87/EF eller sætte de lige konkurrencevilkår på EU's indre marked på spil.

2. MAKSIMALT ANTAL KVOTER, DER MIDLERTIDIGT TILDELES GRATIS PÅ MEDLEMSSTATSNIVEAU

2.1. Fastsættelse af det maksimale antal

(7) Artikel 10c, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF fastsætter, hvor mange gratis emissionskvoter der i 2013 højst må tildeles anlæg, der kan komme i betragtning i berettigede medlemsstater. Bestemmelsen fastsætter også, at dette antal skal reduceres i de efterfølgende år, således at der i 2020 ikke tildeles nogen gratis emissionskvoter.

(8) Ved vurderingen af en ansøgning efter artikel 10c, stk. 6, vil Kommissionen undersøge, om det maksimale antal emissionskvoter, der i en given medlemsstat stilles til rådighed i 2013 i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, overskrider det antal, der følger af beregningen i bilag I, som bygger på artikel 10c, stk. 2.

2.2. Gradvis reduktion af gratistildelingen

(9) Det fremgår klart af artikel 10c, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, at »de samlede midlertidige gratistildelinger … reduceres gradvist, således at der ikke er nogen gratistildeling i 2020«. Derfor er en troværdig og overbevisende gradvis forløbskurve fra udgangspunktet for gratistildelingerne af emissionskvoter i 2013 til slutpunktet for gratistildelinger af emissionskvoter i 2020 uomgængelig.

(10) I lyset af det juridisk bindende påbud om fuld udfasning af tildelingen af gratis emissionskvoter fra maksimalt 70 % til 0 % i løbet af højst syv år må en troværdig og overbevisende gradvis forløbskurve mod nul tildeling af gratis emissionskvoter i 2020 omfatte en tydelig nedadgående udviklingslinje, der viser sig i trinnene undervejs mellem 70 % og 0 %.

(11) Når Kommissionen skal vurdere en ansøgning indgivet i medfør af direktiv 2003/87/EF, artikel 10c, stk. 5, vil den undersøge, om medlemsstaten troværdigt og overbevisende er i færd med gradvis at gå over til bortauktionering af alle kvoter. Hvis reduktionerne i for høj grad koncentreres i den sidste del af udfasningsperioden, vil der i alt blive udstedt flere gratis emissionskvoter i hele perioden 2013-2020, og det vil medføre en unødig konkurrenceforvridning på EU-markedet. Det ville ikke være foreneligt med direktivets artikel 10c, stk. 5. Kommissionen mener, medlemsstaterne har en vis skønsmargen, når de fastlægger deres udfasningsplan. Det er Kommissionens opfattelse, at betingelsen om en gradvis reduktion vil være opfyldt, og at det ikke vil medføre unødig konkurrenceforvridning, hvis en medlemsstat planlægger enten en lineær reduktionskurve eller en ikke-lineær reduktionskurve, hvor reduktionen i antallet af gratis emissionskvoter fra ét år til det efterfølgende i perioden 2013-2020 højst afviger 50 % fra den årlige gennemsnitsreduktion, der vil være nødvendig i de tilbageværende år for at komme ned på 0 % i 2020.

3. ANLÆG, DER KAN KOMME I BETRAGTNING

3.1. Skæringsdato

(12) Kun anlæg, der er taget i drift senest den 31. december 2008, kan få tildelt gratis emissionskvoter til elproduktion. Når medlemsstaterne indgiver ansøgning i medfør af direktiv 2003/87/EF, artikel 10c, stk. 5, skal de påvise, at de anlæg på deres område, som anses for at være berettigede til gratis emissionskvoter i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, opfylder denne betingelse, ved at opgive disse anlægs verificerede emissioner i perioden 2008-2010, herunder tilladelsesnummer og kontoindehaver for det pågældende anlæg som registreret i Fællesskabets uafhængige transaktionsjournal. Disse oplysninger skal også tjene som bevis for, at anlægget stadig er aktivt og ikke har standset driften i mellemtiden.

(13) Et anlæg kan også være berettiget til midlertidig gratistildeling af emissionskvoter efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, hvis den relevante investeringsproces var »fysisk iværksat« senest den 31. december 2008.

(14) Det indebærer, at de relevante beslutninger om at bygge et nyt kraftværk skal være truffet upåvirket af udsigten til gratis emissionskvoter til det nye værk.

(15) Det følger af ovenstående betragtninger, at en investeringsproces bør anses for fysisk iværksat senest den 31. december 2008, hvis det kan eftervises, at investeringsbeslutningen ikke var påvirket af muligheden for at få emissionskvoter tildelt gratis. Med dette formål kan medlemsstaterne forelægge dokumentation for:

— at byggearbejdet var fysisk påbegyndt og synligt på anlægsområdet senest den 31. december 2008 eller

— at der inden den 31. december 2008 var underskrevet en kontrakt om opførelse af det pågældende kraftværk mellem en investor (ofte elværksoperatøren) og en virksomhed, der skal stå for byggearbejdet.

Kommissionen forstår, at fysisk påbegyndt byggearbejde i den givne sammenhæng også kan omfatte arbejde til forberedelse af opførelsen af det pågældende kraftværk, men altid vil være sat i værk på grundlag af en udtrykkelig godkendelse, hvis en sådan er påkrævet, fra den relevante nationale myndighed. Medlemsstaterne bør forelægge et sådan relevant godkendelsesdokument, som bør have materiel juridisk status efter national ret eller EU-ret. Kræver forberedende arbejde ikke udtrykkelig godkendelse, skal der forelægges anden dokumentation for at fastslå, at anlægsarbejdet er påbegyndt fysisk.

Ovenstående opregning bør ikke anses for udtømmende, da medlemsstaterne kan have andre midler til at dokumentere, at en given investeringsbeslutning ikke er truffet under indtryk af muligheden for at få tildelt gratis emissionskvoter.

(16) Under vurderingen efter direktiv 2003/87/EF, artikel 10c, stk. 6, vil Kommissionen forlange klar og tydelig dokumentation for, at disse betingelser er opfyldt. Når medlemsstaterne indgiver ansøgninger efter direktiv 2003/87/EF, artikel 10c, stk. 5, bør de forelægge alle relevante oplysninger om disse forhold. I modsat fald vil Kommissionen afvise den liste over anlæg, ansøgningen omfatter.

3.2. **Elproduktionsanlæg**

(17) I henhold til artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF må medlemsstaterne midlertidigt tildele emissionskvoter gratis til anlæg for elproduktion. Udtrykket »anlæg til elproduktion« er ikke defineret i direktiv 2003/87/EF. Da bestemmelsen er en undtagelse fra hovedreglen i direktiv 2003/87/EF om, at der ikke tildeles emissionskvoter gratis til elproduktion, skal den fortolkes på en måde, der er forenelig med direktivets formål.

(18) En sådan fremgangsmåde er også begrundet i nødvendigheden af at hindre, at gennemførelsen af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF får negative virkninger for den pågældende medlemsstats industrisektor og for markedet i hele EU.

(19) For at afgrænse omfanget af termen »anlæg for elproduktion« henvises der til det begreb, der er defineret i direktiv 2003/87/EF, artikel 3, litra u), under betegnelsen »elektricitetsgenerator«, og som også er anvendt i direktivets artikel 10c, stk. 2, hvor det betegnes »elproducerende anlæg«. I overensstemmelse med dette begreb er alle anlæg, der udelukkende producerer elektricitet, og anlæg, der producerer elektricitet og varme, omfattet [1]. Derimod vil anlæg, hvor der udføres en anden aktivitet, som er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, ud over forbrænding af brændstof, dvs. produktion af elektricitet og/eller varme, ikke være omfattet af denne definition.

(20) På baggrund af ovenstående mener Kommissionen, at der kan tildeles gratis emissionskvoter i medfør af artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF:

a) til anlæg, der falder ind under definitionen af elektricitetsgenerator i direktiv 2003/87/EF, artikel 3, litra u), og

b) for så vidt angår anlæg, der producerer både elektricitet og varme, til anlæg, hvor kun de emissioner medregnes, der kan henføres til elproduktionen.

(21) Under vurderingen i medfør af artikel 10c, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF, vil Kommissionen kontrollere, om der er forelagt den nødvendige dokumentation til at sikre, at ovenstående kriterier er opfyldt.

(22) Ved bestemmelsen af, hvilke emissioner der kan tilskrives elproduktionen i anlæg, der producerer både el og varme, bør medlemsstaterne sikre, at det sker i overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningerne til artikel 10a, særlig artikel 10a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, og de bør henvise til tildelingsmetoden i artikel 10c, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.

4. **KRAV TIL DEN NATIONALE PLAN**

4.1. **Principper for den nationale plan**

(23) Medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen en national investeringsplan; det fremgår af artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. Kommissionen henstiller, at den nationale plan baseres på et antal fælles principper, der har til formål bedst muligt at sikre en fair og sammenhængende gennemførelse af målene med direktiv 2003/87/EF i almindelighed og artikel 10c i særdeleshed.

Princip 1: Den nationale plan bør udpege investeringer, som direkte eller indirekte (investeringer i net og hjælpefunktioner) bidrager til at mindske udledningerne af drivhusgasser på en omkostningseffektiv måde.

[1] Det er vigtigt at understrege, at anlæg, der rent juridisk kan anses for at være elektricitetsgeneratorer som defineret i artikel 3, litra u), i direktiv 2003/87/EF, ikke vil blive anset for berettigede til gratis tildelinger efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, hvis der udføres en anden industriaktivitet, heller ikke selvom denne industriaktivitet ikke er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, eftersom den ikke nødvendigvis er opført i dette bilag eller ikke overskrider den tærskel for den pågældende industriaktivitet, der fastlagt i bilag I til direktiv 2003/87/EF.

Princip 2: De investeringer, der udpeges i den nationale plan, bør være tilrettelagt med sigte på, at de situationer, der henvises til i direktiv 2003/87/EF, artikel 10c, stk. 1, litra a) ([1]) og b) ([2]) og første betingelse i litra c) ([3]), så vidt muligt elimineres i fremtiden.

Princip 3: Investeringerne bør være forenelige med hinanden og med anden relevant EU-lovgivning. De må hverken forstærke dominerende stillinger eller unødigt forvride konkurrencen og handelen på det indre marked, og de bør så vidt muligt styrke konkurrencen på det indre marked for elektricitet.

Princip 4: De investeringer, der udpeges i den nationale plan, bør være additionelle i forhold til de investeringer, som medlemsstaterne skal foretage for at opfylde andre målsætninger eller juridiske forpligtelser i medfør af EU-lovgivningen. Desuden bør de ikke være nødvendige for at imødekomme stigende udbud af og efterspørgsel på elektricitet.

Princip 5: De investeringer, der udpeges i den nationale plan, bør bidrage til diversificering og til at mindske CO_2-intensiteten af elproduktionens sammensætning og energiforsyningskilder.

Princip 6: Investeringerne bør være økonomisk levedygtige uden gratis tildeling af emissionskvoter efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, når den midlertidige tildeling af sådanne kvoter ophører, undtagen hvor der er tale om særlige, forud fastlagte fremtidsteknologier, der stadig er i demonstrationsfasen og er opført i bilag III.

(24) De investeringer, der udpeges i den nationale plan, bør så vidt muligt stemme overens med disse principper. Hvis det for en given investering ikke er muligt at sikre overensstemmelse med alle principperne, skal den pågældende medlemsstat forelægge en detaljeret begrundelse. Under alle omstændigheder bør sådanne investeringer ikke stride imod disse principper eller underminere de mål, der ligger til grund for dem. Investeringerne må heller ikke underminere mål, der er fastlagt i traktaterne eller anden relevant EU-lovgivning.

(25) Når Kommissionen vurderer ansøgninger indgivet i henhold til artikel 10c, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, vil den undersøge, i hvilket omfang de udpegede investeringer opfylder disse principper. Hvis de oplysninger, medlemsstaterne forelægger i deres ansøgning i medfør af artikel 10c, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, ikke er detaljerede nok til, at Kommissionen kan foretage en helhedsvurdering, der kan føre til en velunderbygget konklusion, vil Kommissionen muligvis anmode om supplerende oplysninger. Hvis de supplerende oplysninger ikke kan fremlægges i tide, vil Kommissionen afvise de pågældende dele af den nationale plan. Kommissionen kan også inddrage oplysninger og synspunkter fra andre kilder som materiale i vurderingen af ansøgningen.

(26) Medlemsstaterne bør kontrollere, om den nationale plan skal underkastes en miljøvurdering efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet ([4]).

(27) Kommissionen gør endvidere opmærksom på, at gratis tildeling af emissionskvoter til elektricitetsgeneratorer og finansiering af de dertil svarende investeringer, som kræves efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, principielt indebærer statsstøtte som omhandlet i TEUF artikel 107, stk. 1. Efter TEUF artikel 108, stk. 3, skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om statsstøtteforanstaltninger. Når de foreslåede foranstaltninger er meddelt, må medlemsstaterne ikke iværksætte dem, før Kommissionen har truffet endelig afgørelse. Kommissionen vil i nær fremtid opstille forenelighedskriterier med henblik på vurderingen af denne type støtte. Ansøgninger efter artikel 10c, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF og derpå følgende kommissionsafgørelser indskrænker på ingen måde medlemsstaternes pligt til at underrette om statsstøtteforanstaltninger efter TEUF artikel 108, og medlemsstaterne bør tage hensyn til eventuelt nødvendige statsstøtteunderretninger i deres planlægning. Når Kommissionen skal vurdere tildeling af gratis kvoter og nationale planer i forhold til TEUF artikel 107, stk. 3, vil den sikre, at sidstnævnte ikke medfører unødig konkurrenceforvridning under hensyntagen til de mål af fælles interesse, der tilstræbes med artikel 10c i direktiv 2003/87/EF. I tilfælde hvor den nationale plan koncentrerer støtten om et begrænset antal modtagere, eller hvor der er sandsynlighed for, at støtten styrker modtagernes stilling på markedet, bør medlemsstaterne påvise, at støtten ikke vil medføre mere konkurrenceforvridning end strengt nødvendigt i lyset af dette direktivs overordnede mål.

4.2. **Investeringer, der kan komme på tale**

(28) I betragtning af artikel 10c's overskrift og den generelle sammenhæng, den indgår i, bør investeringer i henhold til denne bestemmelse angå elektricitetssektoren, og de skal iværksættes fra den 25. juni 2009. Dog kan investeringer i andre energisektorer ikke udelukkes principielt, når blot der er en god og holdbar begrundelse for dem set i forhold til artikel 10c i direktiv 2003/87/EF.

([1]) Ingen direkte eller indirekte forbindelse med det tidligere UCTE-net i 2007.

([2]) Kun forbindelse til det tidligere UCTE-net gennem en enkelt linje med en kapacitet på under 400 MW i 2007.

([3]) Over 30 % af elektriciteten blev produceret ved hjælp af et enkelt fossilt brændstof i 2006.

([4]) EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

(29) Medlemsstaterne har gode forudsætninger for at afgøre, hvilke investeringer der bedst kan bidrage til moderniseringen af deres elproduktionssektor, og det påhviler dem at udpege investeringer, der opfylder direktivets krav. Det påhviler dem også at samordne indberetningerne om gennemførelsen af de investeringer, der er foretaget i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF på nationalt plan ([1]).

(30) I deres nationale planer bør medlemsstaterne anføre en liste over de anlæg, hvor der iværksættes investeringer som udpeget i den nationale plan. De bør også anføre en liste over de investeringer, der forventes at blive resultatet af den gratis tildeling af emissionskvoter. Endelig bør de anføre, i hvilket omfang de vil blive finansieret af udbyttet af gratis tildelte emissionskvoter, og i hvilket år i investeringscyklussen dette vil ske.

(31) Investeringer, der finansieres af gevinster fra den gratis tildeling af emissionskvoter efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, kan være et supplement til investeringer, der delvis finansieres fra andre EU-kilder (f.eks. af midler, der stilles til rådighed fra reserven for nytilkomne i medfør af artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF, fra regionalfondene, TEN-E, den europæiske økonomiske genopretningsplan, det europæiske genopretningsprogram for energiområdet, SET-planen m.fl.), hvis de opfylder kravene i dette dokument, og hvis de er forenelige med de nævnte instrumenter eller kilder. I sådanne tilfælde er det dog kun en del af de investeringer, der får udbytte af midler, som opstår på grund af gratistildeling af emissionskvoter i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, som er relevante i forbindelse med dette direktivs artikel 10c, under forudsætning af at EU's regler om de samlede finansieringsgrænser overholdes.

(32) Kommissionens forståelse af udtrykkene »infrastruktur«, »rene teknologier« og »diversificering af energimix og forsyningskilder«, som de bruges i artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, tydeliggøres yderligere i bilag IV.

(33) Bilag V indeholder en ikke udtømmende liste over investeringstyper, der kan komme på tale i forbindelse med artikel 10c i direktiv 2003/87/EF.

4.3. **Markedsværdi**

(34) Ifølge artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF skal beløbet på de investeringer, der udpeges i den nationale plan, så vidt muligt svare til markedsværdien af de gratis emissionskvoter. Emissionskvoternes markedsværdi skal bruges som referencepunkt, når de berettigede medlemsstater fastsætter det beløb, der skal investeres på nationalt plan, i deres nationale planer.

(35) Da medlemsstaterne bør kunne fremlægge præcise tal i deres nationale planer for det beløb, de har til hensigt at investere i henhold til artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, bør markedsværdien af eventuelle gratistildelinger af emissionskvoter i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF fastsættes på forhånd, og de bør ikke tilpasses efterfølgende ([2]).

(36) Kommissionen anbefaler, at markedsværdien af de gratis tildelte emissionskvoter afledes af de modelbaserede fremskrivninger af de europæiske CO_2-priser, der foreligger i det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene fra 2010, der ledsagede Kommissionens meddelelse KOM(2010) 265 endelig ([3]). Dette arbejdsdokument indeholder ajourførte fremskrivninger, der tager hensyn til de nye forhold i Unionen.

(37) Således bør medlemsstaterne benytte de årsværdier, der er anført i bilag VI, hvor der er taget hensyn til den nuværende lovgivning og målene for emissionsreduktion, som reference ved bestemmelsen af den i deres nationale planer anvendte årlige markedsværdi af gratistildelingen af emissionskvoter. På baggrund af de relevante statsstøtteregler kan medlemsstaterne vælge at benytte højere værdier ved fastsættelsen af det beløb, der skal investeres: tallene i bilag VI repræsenterer kun et minimumsniveau, der skal anvendes.

(38) Værdien af investeringerne inden for rammerne af direktivets artikel 10c skal i en given medlemsstat svare markedsværdien af de emissionskvoter, der er tildelt gratis på grundlag af denne artikel, medmindre medlemsstaten kan påvise, at dette er objektivt umuligt. I ansøgninger i medfør af artikel 10c, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF skal medlemsstaterne forelægge den dokumentation, der er nødvendig for, at Kommissionen kan udføre sin vurdering i henhold til artikel 10c, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF.

([1]) Se også kapitel 6 og bilag VII.

([2]) Gratistildelingernes markedsværdi bestemmes for denne meddelelses formål uafhængigt af de markedsværdier, der skal bestemmes i forbindelse med statsstøttevurderinger. Den bestemmes også uafhængigt af de europæiske CO_2-prisers kommende udvikling i den tredje handelsperiode. Direktivet rummer her en vis smidighed, i og med at det fastsætter, at investeringsbeløbet »så vidt muligt« skal svare til gratistildelingens markedsværdi. Det betyder, at gratistildelingernes markedsværdi med henblik på gennemførelsen af artikel 10c bør bestemmes ud fra en troværdig og overbevisende forudantagelse om CO_2-prisernes fremtidige udvikling, men ikke behøver at afspejle de nøjagtige daglige værdier af spot-, futures- og forwardkontrakter på de europæiske CO_2-markeder fra 2013 til 2020.

([3]) SEK(2010) 650, Commission staff working document accompanying the Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions — Analysis of options to move beyond 20 % greenhouse gas emission reductions and assessing the risk of carbon leakage Background information and analysis Part II.

4.4. **Mekanisme, der skal sikre balancen mellem investeringsbeløbene og de gratis emissionskvoter**

(39) Direktiv 2003/87/EF anerkender implicit den omstændighed, at gratis tildeling af emissionskvoter kan medføre ekstraordinære gevinster, særlig i de situationer, hvor driftslederne kan lade den finansielle værdi af emissionskvoterne gå videre til deres kunder. Det er tilfældet for elproducenter, og det udgør en del af baggrunden for, at direktiv 2003/87/EF gør bortauktionering til hovedreglen med det formål at »eliminere windfall-gevinster« ([1]).

(40) Som en undvigelse fra princippet om, at auktion er den normale tildelingsmetode, åbner artikel 10c i direktiv 2003/87/EF mulighed for gratistildeling af emissionskvoter til elproducenter og accepterer dermed implicit, at der kan opstå ekstraordinære gevinster. Men det er tydeligt, at direktivets artikel 10c sigter mod, at disse gevinster skal anvendes til at modernisere elproduktionen i den pågældende medlemsstat.

(41) En regel i EU-retten skal fortolkes ud fra sine formål. Bestemmelserne i artikel 10c i direktiv 2003/87/EF og deres underliggende formål fører til den konklusion, at ekstraordinære gevinster, der tilfalder selskaber, som modtager gratis emissionskvoter, skal bruges til at modernisere elproduktionen i den pågældende medlemsstat. Tilsvarende vil en optimal udnyttelse af de gratis emissionskvoter indebære, at disse ikke benyttes til at finansiere investeringer, som selskaberne under alle omstændighed ville foretage for at efterleve andre målsætninger og juridiske forpligtelser, der følger af EU-retten. Ellers ville de blot udgøre ekstraprofitter, som direktiv 2003/87/EF sigter mod at eliminere, og dermed være i strid med direktivets formål. Dertil kommer, at dette ville medføre en unødig konkurrenceforvridning, der er uforenelig med direktivets artikel 10c, stk. 5.

(42) Af disse grunde skal den, der modtager gratis emissionskvoter i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, bruge værdien af de gratis emissionskvoter til at iværksætte en investering, der er udpeget i den nationale plan i overensstemmelse med artikel 10c, stk. 1. Hvis selskaber modtager gratis emissionskvoter uden at foretage en sådan investering, eller hvis de modtager flere gratis emissionskvoter end nødvendigt for at foretage den eller de relevante investeringer, der er udpeget i den nationale plan, skal de forpligtes til at stille værdien af de overskydende kvoter til rådighed for den enhed, der foretager investeringen.

(43) Da den nationale plan for modernisering af elproduktionen i den pågældende medlemsstat kan indeholde investeringer, der skal foretages af selskaber, som ikke er forpligtet til at efterleve EU-ordningen ([2]), vil/kan der være selskaber, som er udpeget til at iværksætte investeringer, der er identificeret i den nationale plan, men som ikke modtager gratis emissionskvoter. I lyset af bestemmelserne i artikel 10c, stk. 1, og artikel 10c, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF svarer begreberne transmissions- og distributionssystemoperatør, som de er defineret i artikel 2, nr. 4, og artikel 2, nr. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF ([3]), til netdriftsledere som omhandlet i artikel 10c, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Disse selskaber må generelt ikke være engageret i elproduktion eller -forsyning. De vil derfor ikke kunne få kvoter, men kan alligevel skulle stå for investeringer, der er udpeget i den nationale plan.

(44) Når investeringer i elproduktion eller -forsyning, der er udpeget i den nationale plan i medfør af artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, medfører unødig konkurrenceforvridning eller fare for, at en dominerende stilling forstærkes, bør medlemsstaterne i overensstemmelse med princip 3 under principperne for den nationale plan og i overensstemmelse med afsnit 27 i denne vejledning overveje at forlange, at modtagerne af gratis emissionskvoter stiller midler til rådighed for investeringer i transmissions- og distributionssystemer eller for elproduktion eller -forsyning, der ikke medfører en sådan forvridning.

(45) Det kan heller ikke udelukkes, at selskaber får tildelt et antal gratis emissionskvoter, hvis værdi ligger under det, som kræves for at dække en investering, der er udpeget i den nationale plan. I så fald kan det være rimeligt at sætte sådanne selskaber i stand til at udføre den relevante investering, der er udpeget i den nationale plan.

(46) Af disse grunde kan medlemsstaterne, hvor det er nødvendigt og rimeligt, etablere en mekanisme til at gøre regnskab for den relevante overførsel af midler i de ovenfor beskrevne situationer.

(47) En sådan mekanisme bør under alle omstændigheder tage hensyn til følgende krav:

a) Værdien af de emissionskvoter, der tildeles gratis inden for rammerne af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, skal modsvares af de investeringer, der udpeges i den nationale plan og iværksættes således, at investeringsbeløbene svarer til værdien af de gratis emissionskvoter.

([1]) Jf. betragtning 15 i beslutning 2009/29/EF.

([2]) Artikel 10c, stk. 4, nævner udtrykkelig netdriftsledere, som ifølge EU-lovgivningen om det indre marked for elektricitet (direktiv 2009/72/EF) skal udskilles fuldstændig fra elproduktionen. Heller ikke producenter af elektricitet på basis af vedvarende energi får kvoter, men er omfattet af anvendelsesområdet for investeringer i henhold til artikel 10c, stk. 1.

([3]) EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

b) Investeringer, der er omfattet af den nationale plan og finansieres gennem mekanismen skal være i overensstemmelse med statsstøttereglerne [1].

c) Det bør være tilladt at foretage årlige justeringer af midler og investeringer, herunder en årlig overførsel af midler eller investeringer til det efterfølgende år, når blot det beløb, der investeres efter den nationale plan er lige så stort som eller større end den samlede markedsværdi af de gratis emissionskvoter i hele den periode, for hvilken medlemsstaten har ansøgt om undtagelse i henhold til artikel 10c i direktiv 2003/87/EF (se også afsnit 2.2).

(48) Anvendelse af medlemsstaternes udbytte fra auktioner [2] eller andre statsindtægter til at finansiere investeringer, der er anført i den nationale plan, vil give elproducenter, der får gratis kvoter i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, ekstraordinære gevinster. Med henvisning til betragtning 15 og 19 i ændringsdirektivet 2009/29/EF samt artikel 10c, stk. 5, litra e), og direktivets overordnede metode og formål, der fastsætter bortauktionering som den normale tildelingsmetode, vil Kommissionen derfor afvise ansøgninger, der indgives i henhold til artikel 10c, stk. 5, og hvor der benyttes en sådan fremgangsmåde.

5. UOVERDRAGELIGE KVOTER

(49) Medlemsstater, der bruger muligheden for at tildele kvoter gratis efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, kan vedtage, at anlægget kun må returnere sådanne kvoter i det år, som de er blevet tildelt til og for. Et selskab, der modtager kvoter på en sådan betingelse, må ikke sælge disse kvoter på markedet, overføre dem til et andet år eller tillade, at de returneres af et andet anlæg (heller ikke et, der er ejet af samme selskab).

(50) En medlemsstat, der indfører en sådan betingelse, risikerer at gennemføre artikel 10c på en måde, der ikke vil være forenelig med EU-ordningens formål og opbygning. Forordningen er nemlig tilrettelagt med det formål at fremme den samlede emissionsreduktion på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde. Det ville ikke være lovligt for medlemsstaterne at gennemføre direktiv 2003/87/EF på en måde, der strider mod selve dets formål.

(51) Kvoter, der ikke kan overdrages, ville fjerne indehaverens incitamenter til at træffe emissionsreducerende foranstaltninger, som kunne gennemføres for omkostninger, der ligger under den herskende emissionskvotepris. For indehaveren af de uoverdragelige kvoter vil det altid synes dyrere at gennemføre disse reduktionsforanstaltninger end blot at dække emissionerne med uoverdragelige kvoter.

(52) Derfor henstiller Kommissionen kraftigt til medlemsstaterne at undlade at gøre brug af muligheden for at tildele uoverdragelige emissionskvoter. Hvis en medlemsstat alligevel anser denne mulighed for nødvendig, må den påvise, at muligheden kun udnyttes i et omfang, der er nødvendigt for at nå et underliggende formål, som fremgår af artikel 10c, og at det ikke kan nås mere effektivt med andre midler. I denne begrundelse bør medlemsstaten tage behørigt hensyn til skabelsen af incitamenter for emissionsreduktion og den potentielle forøgelse af omkostningerne ved at overholde kvotehandelsordningen som følge af valget af at gøre nogle kvoter uoverdragelige.

(53) På baggrund af ovenstående, og i det omfang andet ikke fremgår af ovenstående, er det i øvrigt Kommissionens opfattelse, at mindst flertallet af de emissionskvoter, der tildeles gratis efter direktivets artikel 10c, bør være overdragelige. Den anbefaler, at eventuelle uoverdragelige kvoter begrænses til et antal, der ikke overskrider de samlede emissioner, der opstår ved levering af elektricitet til sektorer, hvor der ikke er risiko for at indføre konkurrenceforvridning i den pågældende medlemsstats eller EU's industrisektor (et krav, der f.eks. kunne være opfyldt for boligsektoren). I medfør af artikel 10c, stk. 5, litra e), og artikel 10c, stk. 6, må Kommissionen afvise en ansøgning, der ville skabe unødig konkurrenceforvridning.

(54) Når Kommissionen skal vurdere en ansøgning indgivet i medfør af artikel 10c, stk. 5, vil den på baggrund af formålet med direktiv 2003/87/EF i almindelighed og det særlige formål med artikel 10c i direktiv 2003/87/EF i særdeleshed undersøge, om antallet gratis emissionskvoter, der gøres uoverdragelige, er velbegrundet, dvs. nødvendigt og forholdsmæssigt, og om dette vil skabe unødig konkurrenceforvridning. Kommissionen vil afvise en ansøgning indgivet efter artikel 10c, stk. 5, hvis den finder, at disse betingelser ikke er opfyldt.

6. OVERVÅGNING OG HÅNDHÆVELSE

6.1. Vurdering af ansøgningen

(55) Ifølge artikel 10c, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF skal Kommissionen vurdere ansøgningen under hensyntagen til alle relevante elementer, herunder dem, der er opført i artikel 10c, stk. 5. Den vil også tage hensyn til forpligtelser, der følger af traktaterne og EU-rettens generelle principper. For at muliggøre en effektiv behandling af ansøgningen bør den udformes efter den skabelon, der er angivet i bilag VII til dette dokument. Kommissionen iværksætter først sin vurdering af ansøgningen, når alle relevante oplysninger foreligger, herunder den nødvendige dokumentation for disse oplysninger.

[1] Se afsnit 27.

[2] Artikel 10, stk. 3, kræver kun, at mindst 50 % af indtægterne bruges til klimarelaterede formål, mens medlemsstaterne kan bruge de resterende (højst) 50 % helt efter eget skøn.

(56) Artikel 10c er indført i direktiv 2003/87/EF for at muliggøre modernisering af elproduktionen i de medlemsstater, der kommer på tale. Det er begrundelsen for at gøre en undtagelse fra et hovedprincip i direktivet. I overensstemmelse med fast retspraksis skal denne undtagelse fortolkes og anvendes således, at den begrænses til det, der er nødvendigt for at opfylde formålet med artikel 10c, og uden at de overordnede formål med direktiv 2003/87/EF sættes på spil.

(57) Hvad angår værdien af de gratis tildelte emissionskvoter og disses forhold til de investeringsbeløb, der kræves i artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, er det vigtigt at notere, at gratis tildelte emissionskvoter vil medføre ekstraordinære gevinster for de selskaber, der modtager de gratis kvoter, hvis værdien af disse kvoter ikke anvendes til investeringer, eller hvis værdien af kvoterne anvendes til investeringer, der i forvejen skal foretages for at opfylde andre målsætninger og juridiske forpligtelser, der følger af EU-retten. I så fald vil der ikke blive ydet et tilsvarende bidrag til at virkeliggøre de mål, som er baggrunden for, at den gratis tildeling af emissionskvoter efter artikel 10c er blevet accepteret.

(58) Desuden er det værd at notere, at fordelene ved gratis tildelte emissionskvoter efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF kan forårsage en unødig konkurrenceforvridning i strid med artikel 10c, stk. 5, litra e), hvis de ikke bruges til det formål, som er grunden til, at de tildeles.

(59) Derfor vil Kommissionen i sin vurdering lægge særlig vægt på, om værdien af de gratis emissionskvoter, der tildeles anlæg, som kan komme på tale i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, anvendes til investeringer, der foretages af disse anlæg, eller, hvor dette ikke er tilfældet, kontrollere, at værdien af de gratis emissionskvoter stilles til rådighed for anlæg, driftsledere eller selskaber, der ikke har modtaget eller ikke har modtaget tilstrækkelige emissionskvoter til at dække deres respektive investeringer som udpeget i den nationale plan.

(60) Af hensyn til gennemskueligheden og for at gøre det muligt for Kommissionen at vurdere ansøgningen på et solidt grundlag, bør medlemsstaterne offentliggøre en ansøgning, før de indgiver den, således at Kommissionen kan tage hensyn til oplysninger og synspunkter fra andre kilder. Enhver ansøgning fra en medlemsstat må anses for at være miljøoplysninger og således underlagt de krav, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF [1] og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer [2]. Medlemsstaterne må også efterprøve, om det er nødvendigt at foretage en miljøvurdering af deres nationale plan efter bestemmelserne i direktiv 2001/42/EF.

6.2. **Bestemmelser om overvågning og håndhævelse i medfør af artikel 10c, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF**

(61) Medlemsstaterne skal fastsætte klare og effektive overvågnings- og håndhævelsesbestemmelser for de investeringer, der er fastsat i den nationale plan, for at sikre, at de investeringer, den nationale plan peger på, bliver gennemført korrekt. I henhold til artikel 10c, stk. 5, litra d), i direktiv 2003/87/EF skal der redegøres detaljeret for disse bestemmelser i ansøgningen om gratis tildeling af emissionskvoter.

(62) Det er medlemsstaternes ansvar at overvåge og håndhæve de investeringer, den nationale plan udpeger. Ved vurderingen af en medlemsstats ansøgning om gratis tildeling af emissionskvoter efter artikel 10c, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF, vil Kommissionen lægge særlig vægt på, om medlemsstaten vil fastsætte klare og effektive bestemmelser om overvågning og håndhævelse med henblik på gennemførelse af den nationale plan, herunder en mekanisme til nøje overvågning og effektiv gennemførelse af de investeringer, der udpeges i den nationale plan. Med dette formål bør medlemsstaterne sørge for, at der er love og administrative forskrifter i kraft, som gør det muligt for kompetente nationale myndigheder, der er klart identificeret i ansøgningen, at granske investeringerne.

(63) I denne forbindelse har følgende elementer stor betydning:

— Bestemmelserne bør definere en serie indikatorer for overensstemmelse, som bilag VIII anfører eksempler på; de skal bruges af de kompetente nationale myndigheder til at vurdere, hvordan det går med at gennemføre investeringerne, og hvorvidt de er forenelige med kravene i direktiv 2003/87/EF og i denne vejledning.

— Der bør være mulighed for at føre tilsyn på stedet for at verificere investeringernes gennemførelse. Dette bør omfatte kontrol på stedet og en årlig uafhængig verifikation gennemført af eksterne revisorer for hver investering. Revisorerne bør udstede et officielt dokument, der attesterer arten af hver investering og det nøjagtige beløb, der er brugt hvert år. Sådanne dokumenter bør attestere rigtigheden af de påståede udgifter.

[1] EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

[2] EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13.

— Bestemmelserne bør foreskrive, at en tredjepart skal foretage en kvantitativ og kvalitativ vurdering af investeringerne for at tilvejebringe velunderbygget og uafhængig evidens for, at investeringerne er i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF, denne vejledning og den nationale plan.

— For selskaber, der ikke efterlever deres investeringspligt (eller ikke bidrager til investeringer ved at overføre den ikke-investerede værdi af de gratis emissionskvoter til den mekanisme, der skal sikre balancen mellem investeringsbeløb og gratis emissionskvoter), bør medlemsstaterne fastsætte sanktioner og afhjælpende foranstaltninger med det sigte at genoprette balancen mellem værdien af de gratis emissionskvoter, der er tildelt efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF og de investeringsbeløb, som den nationale plan peger på. Disse foranstaltninger bør være effektive og forholdsmæssige og have afskrækkende virkning, og de bør omfatte:

  — pligt til at tilbagebetale de gratis tildelte emissionskvoter (sat til deres markedsværdi på tilbagebetalingstidspunktet) op til et beløb svarende til den konstaterede investeringsmanko

  — automatisk konfiskation af kvoter fra selskaber, der ikke har overholdt deres forpligtelser i henhold til den relevante nationale plan og denne vejledning, herunder tilbagekonvertering af de gratis emissionskvoter til kvoter, der skal bortauktioneres af den pågældende medlemsstat

  — økonomiske sanktioner med karakter af straf og med afskrækkende virkning.

— Det bør være muligt at overføre en del af den påtænkte investering i et anlæg fra et år til det næste med et beløb, der svarer til den konstaterede investeringsmanko. Det er medlemsstatens ansvar at garantere, at der investeres for det korrekte beløb anvendelsesperioden igennem.

(64) Resultaterne af overvågningen og håndhævelsen skal, ledsaget af dokumentation, hvert år indberettes i den årlige rapport, som medlemsstaterne skal forelægge for Kommissionen i medfør af artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. Rapporterne bør bl.a. vedlægges eksemplarer af attesterende dokumenter fra eksterne revisorer (underskrevet og med officielle stempler), ledsaget af en attesteret oversættelse til engelsk (hvis ikke de er på engelsk i forvejen). Medlemsstaterne kan vælge at offentliggøre de relevante driftslederes årsrapporter.

6.3. **Årlige rapporter i henhold til artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF**

(65) De årlige rapporter om investeringer i modernisering af elproduktionen, som medlemsstaterne skal indsende i medfør af artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, bør forelægges for Kommissionen senest den 31. januar hvert år og første gang i 2014. De bør rumme en oversigt over arten og størrelsen af de investeringer, der er foretaget året før ([1]).

(66) De årlige rapporter bør dokumentere, at investeringerne er gennemført i praksis og opfylder kravene i direktiv 2003/87/EF og i denne vejledning, herunder navnlig at de bidrager til at mindske drivhusgasudslippene.

(67) Rapporterne skal også påvise, at det årligt investerede beløb står i et rimeligt forhold til det samlede investeringsbeløb, der er planlagt for hele anvendelsesperioden, således som det er fastsat i den nationale plan med henvisning til den i denne vejledning definerede markedsværdi af de gratis tildelte emissionskvoter. Investeringerne behøver ikke hvert år modsvare den beregnede markedsværdi af de gratis tildelte emissionskvoter. Men eventuelle forskelle mellem de gratis tildelte emissionskvoters værdi og investeringsbeløbene bør udlignes året efter, at de er opstået, således at investeringsbeløbet anvendelsesperioden igennem bliver troværdigt, idet der tages hensyn til, at antallet af emissionskvoter, der må tildeles gratis, er faldende.

(68) I henhold til artikel 10c, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF skal de årlige rapporter bygge de rapporter, som driftslederne hvert år skal aflægge til medlemsstaterne om gennemførelsen af deres investeringer i overensstemmelse med den nationale plan. Derudover bør de inddrage supplerende informationskilder, bl.a. officielle data og uafhængigt verificerede data. Rapporterne bør oplyse kilderne til disse data og dokumentationens referencer.

(69) De årlige rapporter fra medlemsstaterne til Kommissionen bør fremlægges på en gennemskuelig måde. Medlemsstaternes årlige rapporter til Kommissionen skal offentliggøres; det fremgår af artikel 10c, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Følsomme forretningsoplysninger bør under alle omstændigheder behandles fortroligt.

(70) Under vurderingen i medfør af artikel 10c, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF, vil Kommissionen undersøge ud fra den forelagte dokumentation, om årsrapporterne er korrekte. Mangler der relevant dokumentation, kan den anmode om yderligere oplysninger.

([1]) Den første årsrapport, der skal forelægges i 2014, kan omfatte investeringer foretaget fra den 25. juni 2009 til den 31. december 2013.

(71) Hvis en medlemsstat i sine årsrapporter ikke forelægger tilstrækkelig dokumentation for, at de investeringer, der udpeges i den nationale plan, gennemføres planmæssigt og svarende til værdien af den gratis tildeling af emissionskvoter, som fastlagt i den nationale plan, og medmindre:

— den pågældende medlemsstat i sine årsrapporter kan give fyldestgørende begrundelser for investeringsmankoen i et givet år eller

— den pågældende medlemsstat kan dokumentere, at den har gennemført afhjælpende foranstaltninger som anført i dens ansøgning i overensstemmelse med artikel 10c, stk. 5, litra d), eller

— årsrapporten for det efterfølgende år dokumenterer, at det foregående års konstaterede investeringsmanko er afhjulpet

foreligger der efter Kommissionens opfattelse et brud på den betingelsesrelation, der implicit opstilles i artikel 10c i direktiv 2003/87/EF mellem tildelingen af gratis emissionskvoter og investeringerne som krævet i artikel 10c, stk. 1. Da denne betingelsesrelation er afgørende for, om de underliggende mål med artikel 10c nås, medfører manglende investeringer ekstra gevinster for det pågældende selskab og bidrager ikke til, at de underliggende mål med direktiv 2003/87/EF eller specielt dets artikel 10c nås. Dermed kan dette føre til ulovlig anvendelse af direktiv 2003/87/EF i strid med selve direktivets formål. Det kan også give Kommissionen anledning til at nære stærke betænkeligheder med hensyn til statsstøttereglerne. Om nødvendigt vil Kommissionen iværksætte en undersøgelse efter TEUF artikel 108, stk. 2, og/eller indlede traktatbrudsprocedurer. En procedure efter TEUF artikel 108, stk. 2, kan betyde, at den gratis tildeling efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF suspenderes for et antal emissionskvoter, der svarer til det manglende investeringsbeløb. Hvis situationen ikke afhjælpes, bør den berørte medlemsstat i sidste ende bortauktionere det tilsvarende antal kvoter i overensstemmelse med den forordning, der er vedtaget på grundlag af artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

BILAG I

Fastsættelse af det maksimale antal gratis kvoter

Omfanget af tildelingen af gratis emissionskvoter i 2013 og følgende år for en medlemsstat, der kan komme i betragtning i henhold til artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, bestemmes i følgende trin:

a) Årsgennemsnittet af emissioner i perioden 2005-2007 konstateres for alle anlæg, der kommer i betragtning.

b) Forholdet mellem det endelige nationale bruttoforbrug (GNFC) i gennemsnit pr. år 2005-2007 og den samlede bruttoelproduktion (TGEP) i gennemsnit pr. år 2005-2007 beregnes. Resultatet (i procent) angiver den andel af emissionerne, der svarer til $GFNC_{05-07}$.

c) De gennemsnitlige årlige emissioner 2005-2007 (se litra a)) skal ganges med den andel af emissionerne, der svarer til $GFNC_{05-07}$ (se litra b)).

d) Resultatet er det antal af kvoter, der dækker 100 % af de emissioner fra elproduktionen, der svarer til GNFC. Det skal ganges med en variabel, der i 2013 ikke må overskride 0,7 (70 %), efter 2013 skal aftage hvert år og i 2020 skal være 0 (0 %); derved fremkommer den maksimale midlertidige tildeling af gratis emissionskvoter, som direktiv 2003/87/EF tillader i 2013 og følgende år.

Den maksimale mængde af gratis emissionskvoter i medfør af artikel 10c, stk. 2, bestemmes ved følgende formel:

$$TQFA_x = (GFNC_{05-07}/TGEP_{05-07}) \times AAQE^{EI}{}_{05-07} \times a_x$$

Forkortelse	Forklaring
$TQFA_x$	Samlet mængde, der kan tildeles gratis i år x, idet x står får hvert år fra 2013 til 2020.
x	Variabel, der repræsenterer hvert år i perioden fra 2013 til 2020.
$GFNC_{05-07}$	Årsgennemsnittet for det endelige nationale bruttoforbrug i perioden 2005-2007.
$TGEP_{05-07}$	Årsgennemsnittet for den samlede bruttoelproduktion i perioden 2005-2007 (Eurostat-kode 107000 under produktkode 6000, »elektricitet«).
$AAQE^{EI}{}_{05-07}$	Årsgennemsnittet for emissionsmængden fra anlæg, der kan komme i betragtning, i perioden 2005-2007.
a_x	En variabel, der repræsenterer årsgennemsnittet for de verificerede emissioner i perioden 2005-2007 svarende til den pågældende medlemsstats endelige nationale bruttoforbrug. Værdien af denne variabel må ikke overstige 0,7 (70 %) i 2013 (a_{2013}), skal aftage hvert år efter 2013 og skal være 0 (0 %) i 2020.

For at kunne udføre beregningen skal medlemsstaterne identificere de anlæg, der kan komme i betragtning til gratis tildeling af emissionskvoter efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF. For anlæg, der ikke kun producerer elektricitet, men også varme, må kun emissioner, der kan henføres til elproduktionen, tages i betragtning.

Bilag II indeholder yderligere afklaring af begrebet endeligt nationalt bruttoforbrug og formlen for, hvordan det beregnes.

Den samlede kvotemængde, som bliver resultatet af ovenstående formel, er det maksimale antal gratis kvoter på nationalt plan i år x.

BILAG II

Begrebet endeligt nationalt bruttoforbrug og formlen for beregning af det

Begrebet endeligt nationalt bruttoforbrug (GNFC) af elektricitet er nøglen til bestemmelse af det maksimale antal gratis emissionskvoter efter artikel 10c, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF. Imidlertid svarer det ikke til en statistisk term, der er defineret og bruges af Eurostat, og derfor må det fortolkes inden for rammerne af artikel 10c.

Set i lyset af de relevante bestemmelser i direktivets artikel 10c bør det endelige nationale bruttoforbrug omfatte den mængde elektricitet, der leveres til den endelige forbruger, dvs. alle husholdningers samlede forbrug af elektricitet i et givet land, herunder den andel af den samlede elektricitetsproduktion, der er nødvendig for at producere, transportere og fordele den endeligt forbrugte elektricitet.

Hvad angår eksport og import af elektricitet, anses kun den import, der overstiger eksporten (nettoimporten) for at være relevant for GNFC i en given medlemsstat. Eftersom producenter af elektricitet i en medlemsstat ikke bør modtage gratis emissionskvoter til elektricitet, der forbruges, men ikke produceres i denne medlemsstat, skal nettoimporten fratrækkes ved bestemmelsen af GNFC.

Det endelige nationale bruttoforbrug omfatter kun elektricitet og ingen andre energiformer. Af hensyn til gennemskueligheden bør det bygge på offentligt tilgængelige data og alment anerkendte statistiske begreber, der stilles til rådighed og anvendes af Eurostat. GNFC beregnes efter følgende formel:

$$GFNC = FEC - M_{NET} + \{[(FEC - M_{NET})/(TGEP + M_{NET})] \times TDL\} + \{[(FEC - M_{NET})/TGEP] \times C_{EG}\}$$

	Statistiske begreber	Eurostat-kode under produktkode 6000 »elektrisk energi«
GFNC	Endeligt nationalt bruttoforbrug af elektricitet	Ikke relevant
FEC	Endeligt energiforbrug (elektricitet)	101700
M_{NET}	Nettoimport af elektricitet	100600
TGEP	Samlet bruttoproduktion af elektricitet	107000
TDL	Transmissions- og distributionstab	101400
C_{EG}	Elsektorens elektricitetsforbrug	101301

De årlige gennemsnit 2005-2007 for de begreber, der er anført i tabellen, er de tal, der skal indsættes i formlen. Det beregningsresultat, der fremkommer ved anvendelse af formlen, er det endelige nationale bruttoforbrug, $GFNC_{05-07}$, der anvendes i bilag I.

BILAG III

Særlige, forud fastlagte fremtidsteknologier i demonstrationsfasen

A. PROJEKTKATEGORIER

I. **CCS-demonstrationsprojektkategorier (med minimumskapacitetstærskler** [1]**):**

— energiproduktion: præ-forbrænding 250 MW

— energiproduktion: post-forbrænding 250 MW

— energiproduktion: forbrænding med oxygen

II. **VE-demonstrationsprojektkategorier (med minimumskapacitetstærskler):**

— Underkategorier for bioenergiprojekter:

— lignocellulose til intermediære bioenergibærere i fast, flydende eller opslæmmet form via pyrolyse med en kapacitet på 40 000 t slutprodukt pr. år

— lignocellulose til intermediære bioenergibærere i fast, flydende eller opslæmmet form via ristning med en kapacitet på 40 000 t slutprodukt pr. år

— lignocellulose til syntetisk naturgas eller syntetisk gas og/eller til elektricitet via forgasning med en kapacitet på 40 mio. Nm^3 (normalkubikmeter) slutprodukt pr. år eller 100 GWh elektricitet pr. år

— lignocellulose til biobrændstoffer eller flydende biobrændsler og/eller til elektricitet via direkte opvarmet forgasning med en kapacitet på 15 mio. l slutprodukt pr. år eller 100 GWh elektricitet pr. år. Produktion af syntetisk naturgas falder ikke ind under denne underkategori

— lignocelluloseråmateriale, f.eks. affaldslud og/eller produkter fra pyrolyse eller ristning, via *entrained flow*-forgasning til alle former for biobrændstoffer med en kapacitet på 40 mio. l slutprodukt pr. år

— lignocellulose til elektricitet med 48 % effektivitet baseret på nedre brændværdi (50 % vand) med en kapacitet på mindst 40 MWe

— lignocellulose til ethanol og højere alkoholer via kemiske og biologiske processer med en kapacitet på 40 mio. l slutprodukt pr. år

— lignocellulose og/eller husholdningsaffald til biogas, biobrændstoffer eller flydende biobrændsler via kemiske og biologiske processer med en kapacitet på 6 mio. Nm^3 (normalkubikmeter) metan eller 10 mio. l slutprodukt pr. år

— alger og/eller mikroorganismer til biobrændstoffer eller flydende biobrændsler via biologiske og/eller kemiske processer med en kapacitet på 40 mio. l slutprodukt pr. år.

Bemærk: Bæredygtighedskriterierne som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF [2] om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder skal være opfyldt for biobrændstoffer og flydende biobrændsler som defineret i ovennævnte direktiv.

— Fokuserende solenergi — projektunderkategorier:

— system med parabolske trugsolfangere eller Fresnellinser, der anvender smeltet salt eller andre miljøvenlige varmeoverføringsvæsker, med en nominel effekt på 30 MW

— system med parabolske trugsolfangere eller Fresnellinser baseret på direkte dampproduktion med en nominel effekt på 30 MW. Den direkte producerede damp skal have en temperatur på over 500 °C, når den forlader solenergianlægget

— tårnsystem, der anvender kredsløb med overhedet damp (enten et flertårnssystem eller et system med linjekollektorer kombineret med tårn) med en nominel effekt på 50 MW

— tårnsystem, der anvender trykluft med en temperatur på over 750 °C og soldrevne hybridgasturbiner, med en nominel effekt på 30 MW

[1] CCS-effekttærskler udtrykkes som bruttoelproduktion før opsamling.
[2] EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

— store *Stirling dish*-elværker med en sol-til-elektricitet-effektivitet på over 20 % og en nominel effekt på mindst 25 MW.

Bemærk: Tørkøling, hybridisering og (avanceret) varmelagring bør ikke indgå i demonstrationsanlæggene.

— Solceller — projektunderkategorier:

— store elværker, der anvender fokuserende solceller, med en nominel effekt på 20 MW

— store elværker, der anvender *multijunction*-siliciumtyndfilmssolceller, med en nominel effekt på 40 MW

— store CIGS-baserede solcelleelværker med en nominel effekt på 40 MW

— Geotermisk energi — projektunderkategorier:

— forbedrede geotermiske systemer i trækspændingsfelter med en nominel effekt på 5 MWe

— forbedrede geotermiske systemer i kompressionsspændingsfelter med en nominel effekt på 5 MWe

— forbedrede geotermiske systemer i områder med dybtliggende, kompakte sedimentærbjergarter og granitklipper og andre krystalstrukturer med en nominel effekt på 5 MWe

— forbedrede geotermiske systemer i dybtliggende kalksten med en nominel effekt på 5 MWe

Bemærk: Projekter med kombineret el- og varmeproduktion og med samme tærskler for elproduktion kommer kun i betragtning for elproduktionens vedkommende.

— Vindenergi — projektunderkategorier:

— havvindmølleparker (turbiner på mindst 6 MW) med en nominel effekt på 40 MW

— havvindmølleparker (turbiner på mindst 8 MW) med en nominel effekt på 40 MW

— havvindmølleparker (turbiner på mindst 10 MW) med en nominel effekt på 40 MW

— flydende havvindmøllesystemer med en nominel effekt på 25 MW

— landplacerede vindmøller optimeret til komplekse terræner (f.eks. skove og bjergområder) med en nominel effekt på 25 MW

— landplacerede vindmøller optimeret til koldt klima (vindmøller, der er funktionsdygtige ved temperaturer under – 30 °C og kraftig overisning) med en nominel effekt på 25 MW

— Havenergi — projektunderkategorier:

— bølgeenergianlæg med en nominel effekt på 5 MW

— havstrøms-/tidevandsenergianlæg med en nominel effekt på 5 MW

— omdannelse af termisk havenergi (OTEC) med en nominel effekt på 10 MW

— Vandkraft — projektunderkategorier:

— elproduktion ved hjælp af generatorer med højtemperatursuperledning: 20 MW

— Integration af vedvarende energi i elnettet (*smart grids*) – projektunderkategorier:

— optimeret integration af spredte små og mellemstore elproducerende VE-anlæg i det åbne land, der overvejende producerer solenergi: 20 MW på lavspændingsnet + 50 MW på mellemspændingsnet

— optimeret integration af spredte små og mellemstore elproducerende VE-anlæg i det åbne land, der overvejende producerer vindenergi: 20 MW på lavspændingsnet + 50 MW på mellemspændingsnet

— optimeret integration af spredte små og mellemstore elproducerende VE-anlæg i byområder: 20 MW på lavspændingsnet + 50 MW på mellemspændingsnet

Bemærk: Anvendelse af regulérbare forbrugsenheder (elektriske varmeovne/varmepumper osv.) må ikke udelukkes.

BILAG IV

Infrastruktur, rene teknologier og diversificering af energimix og forsyningskilder

Af de sammenhænge, hvori begrebet »infrastruktur« benyttes i relevante EU-retsforskrifter ([1]) fremgår det klart, at udtrykket »infrastruktur« indbefatter alle netrelaterede anlæg, som er nødvendige for at transportere elektricitet (transmission og distribution). Dette uanset, at begrebet »infrastruktur« også kan forstås som omfattende kraftværker.

Der foreligger ikke noget definition af »rene teknologier«, der kan anvendes i denne vejledning, men Kommissionen bruger udtrykket til at betegne teknologier til produktion af elektricitet, der medfører relativt lave CO_2-emissioner eller en højere grad af miljøbeskyttelse, herunder energi fra vedvarende energikilder.

Kommissionen ser sådan på det, at en stigende andel af vedvarende energikilder i den samlede forsyning med primærenergi og i elproduktionen altid vil bidrage til en mere varieret energisammensætning og større spredning af forsyningskilderne, idet den samlede energiforsyning dermed bliver bedre afbalanceret og mindre afhængig af import af fossile brændstoffer.

Da den hjemlige energiproduktion er faldende, er der udsigt til stigende importafhængighed ([2]). F.eks. forventes EU's gasimport at stige fra 61 % i dag til 73 % i 2020. Selvom dette anses for at være en rimelig balance på EU-plan, er der en række medlemsstater, heriblandt nogle, der kommer i betragtning til anvendelse af artikel 10c, som får al deres gas fra en enkelt leverandør. I sådanne tilfælde kan investeringer, der har til formål at sprede disse medlemsstaters gasforsyningskilder, bidrage væsentligt til at sprede energisammensætningen og styrke disse medlemsstaters forsyningssikkerhed. Sådanne investeringer bør gøres forenelige med målet om at mindske CO_2-intensiteten i disse medlemsstaters energiforsyninger, hvilket også er en måde at øge forsyningssikkerheden på og samtidig mindske udledningerne af drivhusgas.

([1]) Direktiv 2003/54/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF, direktiv 2009/72/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, forordning (EF) nr. 714/2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 samt direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF.

([2]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Anden strategiske energiredegørelse — EU-handlingsplan for energiforsyningssikkerhed og -solidaritet, KOM(2008) 781.

BILAG V

Typer af investeringer, der kan komme i betragtning

Følgende typer af investeringer kommer i betragtning i forbindelse med artikel 10c i direktiv 2003/87/EF:

Investeringstype	
A	Renovering af infrastruktur
B	Opgradering af infrastruktur
C	Rene teknologier
D	Bredere sammensætning af energiforbruget
E	Spredning af forsyningskilderne

Følgende investeringer er eksempler på, hvad der kan komme i betragtning i forbindelse med artikel 10c:

a) Modernisering af elproduktionen for at gøre den mere effektiv og mindre CO_2-internsiv (bedre forhold mellem brutto- og nettoelforbrug, dvs. nettoelforbruget udgør en større andel af bruttoelforbruget, og CO_2-emissionerne pr. MW_e reduceres).

b) Reduktion af CO_2-emissionerne ved renovering af kulkraftværker (tidssvarende teknik).

c) Elproduktion fra vedvarende energikilder (mere vidtgående end målet i VE-direktivet), inklusive opfyldelse af de krav, det stiller til nettet.

d) Udskiftning af mere med mindre CO_2-intensiv elproduktionskapacitet.

e) CO_2-opsamling og -lagring.

f) Intelligente elforsyningsnet.

g) Kraftvarmeproduktion, inklusive opfyldelse af de krav, det stiller til nettet.

Listen er ikke udtømmende. For alle projekter, der kommer i betragtning og indebærer statsstøtte, bør det vurderes, om de er forenelige med statsstøttereglerne.

BILAG VI

Modelbaserede fremskrivninger af CO_2-priserne i den tredje handelsperiode

Fremskrivning af CO_2-priser (årsgennemsnit i euro/ton CO_2)	2010-2014	2015-2019
i 2008-euro	14,5	20,0
i 2005-euro	13,6	18,7

Disse tal stammer fra et basisscenario, der er defineret i det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsagede Kommissionens meddelelse »Analyse af mulighederne for at nedbringe drivhusgasemissionerne ud over 20 % og vurdering af risikoen for udflytning af CO_2-emissionskilder«, del II, SEK(2010) 650.

BILAG VII

Skabelon til ansøgning i medfør af artikel 10c, stk. 5

Medlemsstaterne bør benytte følgende skabelon og anføre følgende oplysninger, når de indgiver ansøgning om midlertidig gratis tildeling af emissionskvoter i medfør af artikel 10c, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF:

A. *Medlemsstatens opfyldelse af forudsætningerne for at komme i betragtning*

Dokumentation for, at mindst en af betingelserne i artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF er opfyldt.

B. *Opfyldelse af forudsætningerne for at komme i betragtning, for så vidt angår anlæg, der er på tale som modtagere af midlertidig tildeling af gratis emissionskvoter, samt maksimalt antal gratis emissionskvoter og antal gratis emissionskvoter, der tildeles disse anlæg, inklusive uoverdragelige kvoter*

1. Liste over anlæg, der anses for at opfylde forudsætningerne for midlertidigt at få tildelt gratis emissionskvoter efter artikel 10c i direktiv 2003/87/EF.

2. Maksimalt antal gratis emissionskvoter i 2013 og følgende år.

3. Anlægsbaseret midlertidig tildeling af gratis emissionskvoter

3.1. Antal gratis emissionskvoter på grundlag af de verificerede emissioner 2005-2007

3.2. Antal gratis emissionskvoter på grundlag af benchmarks

3.3. Detaljerede oplysninger om antallet af emissionskvoter, der gøres uoverdragelige og tildeles anlæg, der opfylder forudsætningerne

C. *Den nationale plan og investeringer opført i den nationale plan, opfyldelse af forudsætningerne for at komme i betragtning, for så vidt angår investeringerne i den nationale plan, balance mellem markedsværdien af de gratis tildelte emissionskvoter og investeringsbeløbet*

Den nationale plan redegør for medlemsstaternes strategi for modernisering af elektricitetsproduktionen i perioden med midlertidig tildeling af gratis emissionskvoter. Den udpeger, hvilke investeringer der skal foretages med dette formål, og hvilken rolle de forskellige investeringstyper skal spille for opfyldelsen af målsætningen. Den nationale plan foreskriver også et bestemt år for gennemførelse af hver investering i den nationale plan, hvorunder der tages hensyn til, at antallet af gratis emissionskvoter falder gennem hele perioden for midlertidig gratis tildeling af emissionskvoter.

For hver investering i den nationale plan bør medlemsstaterne specificere:

— hvilken virksomhed der skal foretage investeringen

— hvilken type investering der er tale om, jf. bilag V

— hvilket beløb investeringen omfatter

— hvilket antal emissionskvoter med hvilken markedsværdi der er tildelt gratis til virksomheden med henblik på den pågældende investering, og

— hvilke principper investeringerne er i overensstemmelse med, herunder de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere overensstemmelsen med investeringsprincipperne.

Når medlemsstaterne anvender en mekanisme til at sikre, at værdien af de gratis emissionskvoter, der er tildelt i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, svarer til det investeringsbeløb der er anført i den nationale plan, bør medlemsstaterne anføre den overordnede fremgangsmåde, retsgrundlaget og de nærmere detaljer i funktionsmåden for denne mekanisme. De bør også indføre retsforskrifter, der sikrer, at oplysningerne om de nettofinansieringsstrømme, der bliver resultatet af denne mekanisme, stilles til rådighed via de rapporter, der skal forelægges for Kommissionen i medfør af artikel 10c, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.

D. *Overvågnings- og håndhævelsesbestemmelser for de påtænkte investeringer i henhold til den nationale plan*

Medlemsstaterne bør fremlægge og gøre detaljeret rede for:

— en beskrivelse af de bestemmelser om overvågning og håndhævelse, der er fastsat i den pågældende medlemsstat, herunder indikatorer for overensstemmelse, bestemmelser om inspektioner på anlægsområdet og uafhængig verifikation af investeringerne, og

— bestemmelser til sikring af, at virksomhederne efterlever deres pligt til at gennemføre de investeringer, der er udpeget i den nationale plan, herunder bestemmelser om sanktioner ved manglende efterlevelse.

E. *Gennemskuelighed og offentlig høring*

Medlemsstaterne bør anføre en sammenfatning af den proces, hvorefter ansøgningen og planen er udarbejdet, og af hvordan offentligheden er blevet informeret og inddraget.

BILAG VIII

Eksempler på indikatorer for overensstemmelse

Bestemmelserne om overvågning og håndhævelse bør indeholde indikatorer for overensstemmelse, som benyttes til at påvise, at investeringerne opfylder principperne i denne vejledning, især hvad angår kravene om nationale planer.

Herunder anføres en liste over indikatorer for overensstemmelse (listen er ikke udtømmende):

a) Sammenligning af emissionsfaktoren for den teknologi, der tages i brug på hvert anlæg som følge af investeringen i medfør af artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, med emissionsfaktoren for den teknologi, der var i brug før renovering/opgradering.

b) Sammenligning af emissionsfaktoren for den teknologi, der tages i brug på hvert anlæg som følge af investeringen i medfør af artikel 10c, med emissionsfaktoren for den bedste tilgængelige teknologi på EU-plan under hensyntagen til det anvendte brændstof.

c) Forventet og realiseret fald i den nationale elproduktions emissioner af drivhusgasser som følge af investeringer, der er foretaget i medfør af artikel 10c (sammenlignet med en udvikling uden indgreb).

d) Forventet og realiseret fald i andelen af det dominerende brændstof i den nationale elproduktion som følge af investeringer i medfør af artikel 10c.

e) Forventede og realiserede effektivitetsgevinster i elproduktion hhv. distributionsnet (udtrykt som sparede MWh) som følge af investeringer i medfør af artikel 10c samt dertil svarende fald i CO_2-emissionerne.

f) Forventet og realiseret stigning i de CO_2-frie og mindre CO_2-intensive brændstoffers andel i den nationale energisammensætning som følge af investeringer i medfør af artikel 10c.

g) Installeret kapacitet (i MW), der var i drift i december 2008, og som vil blive afløst af ny og mindre CO_2-intensiv kapacitet, finansieret ved investeringer i medfør af artikel 10c.

h) Andelen af den installerede kapacitet, der var i drift i december 2008, og som er blevet afløst af ny og mindre CO_2-intensiv kapacitet, finansieret ved investeringer i medfør af artikel 10c, sammenlignet med den samlede installerede kapacitet, der var i drift i december 2008.

i) Installeret kapacitet (i MW) i form af vedvarende energi, som forventes sat i drift som følge af investeringer i medfør af artikel 10c.

j) Midlerne fra artikel 10c som andel af det samlede investeringsprojekt.

k) For investeringer, der modtager midler fra andre EU-kilder og/eller andre offentlige og private kilder, de enkelte EU-finansieringskilders og andre offentlige og private midlers andele af det samlede investeringsprojekt.

l) Den forventede rentabilitet af investeringerne i medfør af artikel 10c (finansielt afkast, cost-benefit osv.).